

[Lange.]

Endvidere udtalte Handelsministeren, at de Konservative har medvirket til at skabe Mistillid til Obligationskurserne. Jeg ved ikke, hvad Handelsministeren sigter til. Jeg for mit Vedkommende har i hvert Fald aldrig fremsat Udtalelser, som kunde bruges til at skabe Mistillid til Obligationskurserne. Jeg har de Gange, jeg har udtalt mig offentlig om dette Forhold, sagt, ligesom jeg har sagt her i Aften, at efter min Mening staar Obligationskurserne unaturlig lavt, for det mener jeg de gør. Men jeg mener ikke, at Forholdene paa dette Omraade er saa gode i Øjeblikket, som de har været paa et tidligere Tidspunkt, hvor jeg har haft den Opfattelse og givet Udtryk for den, at det økonomiske Grundlag for en Stigning i Obligationskurserne var til Stede. Og jeg nærer den Anskuelse — og den er der mange, som deler med mig —, at havde man ikke gjort disse Forsøg, naturligvis særlig disse forgæves Forsøg paa at gribe ind paa dette Omraade, havde man alene indskrænket sig til at gennemføre de Lovforanstaltninger, der skulde gøre det lettere og billigere at gennemføre Konvertering, men ellers ladet Forholdene udvikle sig paa naturlig Maade, vilde vi være naaet langt længere frem med Konverteringen, end vi er. Naar den højt-ærede Handelsminister siger, at vi har medvirket til, at Obligationskurserne er blevet svækket, vil jeg altsaa tilbagevise det, men henvise til, at hver Gang vi har haft et stærkt Fald i Obligationskurserne, har det enten været en Udtalelse eller en Handling eller et mislykket Forsøg fra Regeringspartiernes Side, som har givet Anledning dertil.

Indenrigsministeren (Dahlgard): Den ærede Ordfører for Udvalget (Hauch) fremkom med en Bemærkning om den historiske Udvikling af denne Sag, som han har talt saa meget om. Den bestod i, at forinden han havde søgt mig i Indenrigsministeriet, var der vekslet Ord mellem ham og mig i Vandrehallen. Jeg kan ikke huske Samtalen, men naar det ærede Medlem siger, at den har fundet Sted, nærer jeg ikke Tvivl om, at det er Tilfældet; for Sagens Realitet er det jo ligegyldigt.

I Anledning af det ærede Medlems Udtalelse om, at jeg lige saa lidt som han skulde have været begejstret for Pressens Medvirken under disse Forhold, skal jeg sige, at det er fuldkommen ligegyldigt, om der er Tale om Begejstring eller Sorg eller Skuffelse over Pressens Medvirken. Det, Problemet drejer sig om, er, om man kan tænke sig, at

en politisk Reportage i en given Situation skulde kunne faa Indflydelse paa et stort Partis Holdning i en for Landet vigtig Sag. Det maa jeg fremdeles afvise, og det ærede Medlem vil sikkert ogsaa erkende, at det umuligt kan være Tilfældet, at Tilstandene i Venstrepartiet skulde være af en saadan Art.

Maa jeg dernæst sige til det ærede Medlem, at naar han søger at gøre samtlige disse Ændringsforslag til omtrent det samme som det, der var aftalt med de Herrer Krag og Hauch, og bl. a. henviser til, at der er kun en lille Forskel fra 15. Juli det ene Sted til 15. December i Regeringsforslaget — og jeg erkender, at det var ogsaa Aftalen med de Herrer Krag og Hauch; en Forlængelse til 15. December vilde man i hvert Fald kunne naa til, den 15. December var det Tidspunkt, Venstre havde stemt for i Folketinget —, saa er der jo dog en væsentlig Forskel, og det er den, at naar der stod 15. December, laa deri ikke fra vor Side, og vist heller ikke fra den ærede Ordførers Side, at 15. December skulde være sidste Termin, medens 15. Juli er omgærdet med den Haandfæstning, som det er meddelt, at Venstre i den Henseende har paataget sig.

Jeg skal endnu til den ærede Ordfører sige, at naar han hævder, det har vist sig, og at Regeringen har erkendt, at man ikke paa nogen Maade har kunnet optage Konverteringen igen, saa er dette en Omskrivning baade af det, der er sagt fra Regeringens Side, og af, hvad der tidligere blev udtalt fra Venstres Side. Venstres Politik, saaledes som den blev udtrykt i Folketinget og her i Landstinget efter den store Konverterings Stranding, gik ud paa at tilkendegive, at man paa forskellig Maade vilde søge at underbygge Mulighederne for en Genoptagelse af Konverteringen, og en af de væsentligste Ting, der skulde anvendes til denne Underbygning, var Rentelovens Forlængelse. Det er det, man nu er sprunget fra, idet man baade vil ophæve Renteloven fra 15. Juli og vil fjerne alle Bestemmelser, der virker hemmende paa Renteniveauets Hævelse.

Til den ærede konservative Ordfører (Lange) vil jeg gerne sige, at al denne Tale om Regeringens manglende Evne til at forhandle sig til Rette er der ingen her i Landet, der giver noget for; alle ved, det nytter ikke, om der er Evne eller manglende Evne, det er fuldkommen ligegyldigt, naar der her i Landstinget er et lille, sikkert Flertal, som ikke vil være med til noget. Jeg kunde fristes til i denne Forbindelse at fremdrage et i og for sig ejendommeligt Eksempel herpaa.